

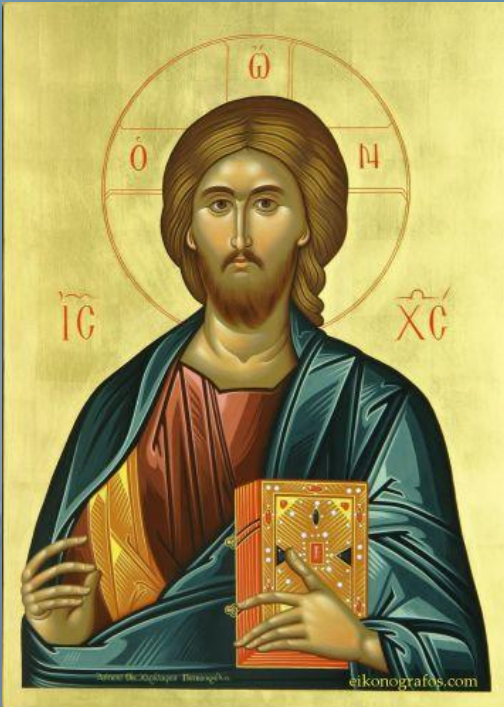

Νεανικά Σαλπίσματα

Διμηνιαίο Ηλεκτρονικό Περιοδικό

Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

Καλή Χρονιά!

Διαβάσαμε κάπου:

«Χωρίς Χριστό, ο κόσμος είναι θέατρο του παραλόγου. Χωρίς Χριστό, δεν μπορείς να εξηγήσεις τίποτε! Γιατί οι θλίψεις, γιατί οι αδικίες, γιατί οι αποτυχίες, γιατί οι ασθένειες, γιατί; γιατί; Χιλιάδες πελώρια "γιατί"... Κατάλαβέ το. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να προσεγγίσει με την πεπερασμένη λογική του, την απάντηση όλων αυτών των "γιατί". Μόνο με τον Χριστό όλα εξηγούνται. Μας προετοιμάζουν για την Αιωνιότητα. Γέροντας Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος.

Εορτάζουμε την αλλαγή του χρόνου, ο οποίος βέβαια, ως άψυχη και αναίσθητη κατάσταση, ούτε εορτάζει, ούτε αισθάνεται ότι αλλάζει και γίνεται καινούριος. Αυτός που αισθάνεται και εορτάζει την αλλαγή αυτή είναι μόνον ο άνθρωπος, για τον οποίο ο χρόνος δημιουργήθηκε, υπάρχει και γίνεται αισθητός. Ουσιαστικά, ο νέος χρόνος δεν είναι παρά μια αφορμή ή αφετηρία, που δίνεται στον άνθρωπο για τη νέα χρονική πορεία που έρχεται, προκειμένου να ξεκινήσει μια νέα ζωή που θα έχει μέσα της το καινούριο.

Με άλλα λόγια ο ιστορικός, φθαρτός και προσωρινός για την ανθρώπινη ύπαρξη χρόνος αποτελεί ένα νέο άθλημα για να δοκιμάσει ο άνθρωπος να περάσει, συν Θεώ, στο μεταϊστορικό, στο άφθαρτο, στο αιώνιο. Ο άνθρωπος σκέπτεται, συλλογίζεται και αποφασίζει για τις στάσεις και τον τρόπο ζωής που επιλέγει, κατά την πορεία του χρόνου. Το νέο που έρχεται, κατά τον καινούριο χρόνο, το συνειδητοποιεί κάθε άνθρωπος, διότι ο άβουλος χρόνος ούτε φέρνει, ούτε θέλει να φέρνει, ούτε μπορεί να φέρνει κάτι στον άνθρωπο.

Ό,τι έρχεται στον άνθρωπο το φέρνει ο Δημιουργός των πάντων και Θεός, που μαζί με τον άνθρωπο και τον κόσμο δημιούργησε και τον χρόνο, όταν «εποίησεν τον ουρανόν και την γην... και είπεν, γενηθήτω φως και εγένετο φως και εκάλεσεν ο Θεός το φως ημέραν και το σκότος εκάλεσεν νύκτα και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρώτη ημέρα μία».

Είναι σημαντικό, που η νέα χρονιά αρχίζει με έναν Άγιο Πατέρα της Εκκλησίας, τον Μέγα Βασίλειο, ο οποίος μέσα από τη ορθή νοηματοδότηση της δικής του ζωής και την ένταξή της στην αγάπη και στο έλεος του Θεού, έλαβε αυτή τη χάρη από τον Θεό, να γίνει γνωστός σε όλο τον κόσμο Άγιος, που φέρνει αυτήν την πρώτη (με τα ανθρώπινα μέτρα και κριτήρια) μέρα του χρόνου, ένα δώρο ανιδιοτελούς αγάπης που το προσμένουν όλοι οι άνθρωποι. Όμως, όλοι οι εγκλωβισμένοι στον χρόνο και στη φθορά έχουν μια ευκαιρία να πάρουν από τον Άη Βασίλη Εκείνον, που, κυρίως και πρωτίστως, φέρνει με τη ζωή του στην Εκκλησία και στον Κόσμο «το μόνον καινόν υπό τον ήλιον» που είναι ο Χριστός. Με τον Χριστό η αρχή του νέου χρόνου και όλος ο χρόνος γίνεται νέος, μέσα από ένα νέο νόημα ζωής. Εκείνος είναι που προσφέρει το νόημα της ζωής αλλά και το δρόμο και την αλήθεια της ζωής και τη ζωή της αλήθειας, της αγάπης, της δικαιοσύνης και της ελπίδας. Χωρίς αυτόν ο άνθρωπος μένει παλαιός, χωρίς ανακαίνιση και αναζήτηση για πληρότητα και καινότητα ζωής, χωρίς να μπορεί να καλύψει τα κενά που έχει στον παλαιό άνθρωπο που κρύβεται μέσα στην ύπαρξή του.

Ο Χριστιανός, ζώντας με αυτήν τη χριστιανική αντίληψη για το νόημα της παρούσας ζωής και του ιστορικού χρόνου έχει τη δυνατότητα, μέσα από τον τωρινό χρόνο, να πορεύεται στο αιώνιο, νικώντας εν Χριστώ τη φθορά και τον θάνατο. Ο άνθρωπος, με τον Χριστό, έχει την ευκαιρία να χαρεί την καινή ζωή.

Ο Απ. Παύλος, απευθυνόμενος στους Χριστιανούς, τους προτείνει με σαφήνεια: «Έχετε διδαχθεί την αλήθεια για τον Χριστό, για να μπορείτε να αποβάλετε και να πετάξετε από πάνω σας τον παλαιόν άνθρωπο, που φθείρεται και προχωρεί συνεχώς προς την απατηλή αμαρτία και κακία.

Ας είναι ευλογημένος ο νέος ενιαυτός της Χρηστότητος Του Κυρίου!

Όταν ένας άνθρωπος ελεεί έναν άνθρωπο, πρώτα ελεεί τον εαυτόν του και μετά τον άλλον.

Η ελεημοσύνη δόθηκε από τον Θεό. Επέτρεψε ο Θεός την φτώχεια, να υπάρχουν φτωχοί άνθρωποι, για να δείξουμε εμείς δια της ελεημοσύνης, την αγάπη μας, για τον συνάνθρωπό μας. Τον φτωχό να τον βλέπεις, σαν τον υπ' αριθμόν ένα ευεργέτη σου, διότι σου δίνεται η ευκαιρία από τον Θεό, δια της ελεημοσύνης, να ωφελήσεις την ψυχή σου.

Η τράπεζα του Θεού πάνω στη γη, είναι όλοι οι φτωχοί και γενικά όλοι οι άνθρωποι που έχουν ανάγκη βοήθειας. Όσοι ελεούν αυτούς τους ανθρώπους, αποταμιεύουν στην τράπεζα του Θεού και τις «οικονομίες» τους, θα τις βρουν στην άλλη ζωή σε Ουράνιο μισθό.

Όταν ένας άνθρωπος ελεεί έναν άνθρωπο, πρώτα ελεεί τον εαυτόν του και μετά τον άλλον. Αν έχω εγώ για παράδειγμα, 100 δραχμές και δίνω 50 δραχμές στον συνάνθρωπό μου, ο Θεός ευλογεί τις 50 δραχμές που μένουν στην τσέπη μου.

+ Δημήτριος Παναγόπουλος Ιεροκήρυκας

«Όταν βρισκόμουν μέσα στις θλίψεις με παρηγόρησες».

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου.

Δεν είπε, «αφαίρεσες τις θλίψεις», ούτε «έδιωξες τους πειρασμούς», άλλα τα άφησες να υπάρχουν και «με παρηγόρησες».

Διότι από εδώ προ πάντων φανερώνεται η ικανότητα του Θεού για την επινόηση διαφόρων μέσων, και η αφθονία αυτών των μέσων· όχι μόνον μπορεί και μας απαλλάσσει από τις θλίψεις, άλλα και όταν αυτές εξακολουθούν να υπάρχουν παρέχει μεγάλη ανακούφιση από αυτές.

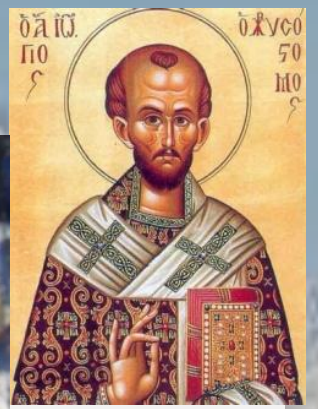
Αυτό και τη δύναμη του Θεού δείχνει και κάνει περισσότερο ευσεβείς εκείνους που πέφτουν μέσα στις θλίψεις, όταν (δηλαδή) και αφθονία μέσων υπάρχει για να παρηγορείται η θλιβόμενη ψυχή, και η θλίψη δεν αφαιρείται διά να πιέζει αυτήν που δείχνει ραθυμία, ώστε να την απαλλάξει από κάθε αδιαφορία.

Και πώς, λέγει, θα μπορούσε να υπάρξει παρηγοριά στη θλίψη; Όπως στο καμίνι των Τριών Παιδιών, όπως στο λάκκο των λιονταριών. Διότι δεν έσβησε τη φλόγα και όμως τους έκαμε να νοιώθουν άνεση.

Δεν φόνευσε τα λιοντάρια, και όμως τελικά τον κατέστησε (τον Δανιήλ) ασφαλή. Έτσι λοιπόν και στην πρώτη περίπτωση που το καμίνι ήταν πυρακτωμένο και στην άλλη που τα θηρία παρέμειναν εκεί, οι δίκαιοι απολάμβαναν πολλή ανακούφιση.

Μπορούμε δε ν' αναφέρουμε και άλλο είδος ανακουφίσεως: όπως επί παραδείγματι όταν η ψυχή, ενώ νοιώθει θλίψη εξ αιτίας των πειρασμών, απαλλάσσεται από τα πάθη και από πολλά νοσήματα. Διότι τότε προ πάντων απολαμβάνει την ανακούφιση. Και όπως ακριβώς εκείνοι που έχουν πυρετό, ενόσω μεν απολαμβάνουν τις άκαιρες επιθυμίες, εννοώ τα πολλά φαγητά, το κρασί και άλλα παρόμοια, υποφέρουν περισσότερο, εάν όμως θελήσουν να κάνουν λίγη υπομονή θλίβοντας τον εαυτό τους, απολαμβάνουν πολλή ανακούφιση, και απαλασσομένοι από τη δυσφορία, απολαμβάνουν πλέον το αγαθό τελείως υγιείς· το ίδιο συμβαίνει και με τις διάφορες άλλες καταστάσεις της ζωής.

Διότι συνήθως τίποτε δεν μας ανακουφίζει τόσο πολύ, όσο η θλίψη που μας απομακρύνει από όλα τα κοσμικά πράγματα.

Η Υπαπαντή Του Κυρίου

Η Υπαπαντή είναι Δεσποτική και Θεομητορική εορτή της Ορθόδοξης Εκκλησίας, που εορτάζεται η "προσφορά" του Ιησού στο Ναό από την μητέρα Του Μαρία και τον θετό Του πατέρα Ιωσήφ, σαράντα ημέρες μετά τη γέννησή Του. Ήταν μια παράδοση για τα πρωτότοκα αγόρια που την τήρησαν οι κηδεμόνες του Ιησού ως πιστοί Εβραίοι. Σαράντα μέρες μετά την γέννηση του Ιησού, η Μαρία και ο Ιωσήφ τον έφεραν στο Ναό των Ιεροσολύμων και τον αφιέρωσαν στο Θεό όπως ήταν τότε το έθιμο για τα πρωτότοκα. Εκεί τους υποδέχτηκε ο Συμεών που βρισκόταν σε βαθιά γεράματα και ο Θεός του υποσχέθηκε πως δεν θα πεθάνει προτού να αντικρίσει τον Χριστό. Το έθιμο έλεγε για όποια γυναίκα γεννάει, μετά από 40 ημέρες να έρχεται στο Ναό και να προσφέρει έναν αμνό, δηλαδή ένα αρνάκι. Ενώ αν η οικογένεια ήταν πτωχή, δύο περιστέρια. Επειδή λοιπόν η οικογένεια του Χριστού ήταν φτωχή, προσέφεραν δύο περιστέρια. Στο Ναό ήταν και μία προφήτιδα, η Άννα, χήρα 84 ετών, που προσδοκούσε για πάρα πολλά χρόνια, με υπομονή, νηστεία και πολλή προσευχή, να συναντήσει τον Χριστό. Μόλις τον είδε, δόξασε τον Θεό. Αυτό το γεγονός γιορτάζουμε κάθε χρόνο στις 2 Φεβρουαρίου.

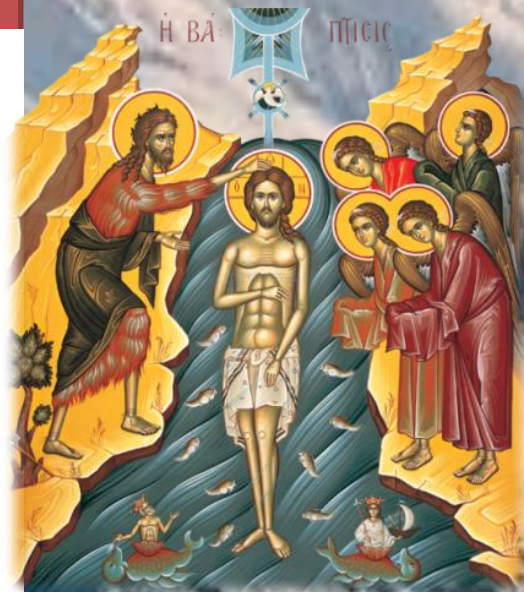
Η ημέρα της Υπαπαντής για την Ορθόδοξη Εκκλησία είναι και γιορτή της μητέρας.

- «Συμεών» σημαίνει υπακοή.
- Ο Συμεών ονομάζεται και θεοδόχος επειδή υποδέχθηκε τον Χριστό.
- Υπαπαντή σημαίνει συνάντηση.

Ποιος είναι ο σκοπός του Βαπτίσματος;

Δύο καλά μας προμηθεύει η Θεία Χάρη με το Βάπτισμα, από τα οποία το ένα, είναι απείρως ανώτερο από το άλλο. Το ένα μας το χαρίζει: μας ανακαινίζει με το νερό του Βαπτίσματος και μας λαμπρύνει όλες τις γραμμές της ψυχής, δηλαδή την «εικόνα» του Θεού μέσα μας και μας καθαρίζει από κάθε κηλίδα της αμαρτίας. Το δεύτερο αγαθό, το «καθ' ομοίωσιν», η Χάρη περιμένει να το πραγματοποιήσει μαζί μας. Όταν λοιπόν αρχίσει ο νους με πολλή αίσθηση να γεύεται την αγαθότητα του Αγίου Πνεύματος, τότε πρέπει να γνωρίζουμε ότι η Χάρη άρχισε να ζωγραφίζει πάνω στο «κατ' εικόνα», το «καθ' ομοίωσιν». Την ώρα που βαπτιζόμαστε, η ψυχή λάμπει περισσότερο από τον ήλιο καθώς καθαίρεται από το Άγιο Πνεύμα. Και όχι μόνο ατενίζουμε την δόξα του Θεού, αλλά δεχόμαστε και εμείς κάποια λάμψη από αυτήν. Ποιος είναι ο σκοπός και η δύναμη του Βαπτίσματος; Η αλλοίωση, η μεταμόρφωση αυτού που βαπτίστηκε και στο νου και στα λόγια και στα έργα και η όμοιά του, σύμφωνα με τη δύναμη που του δόθηκε, με τον Θεό από τον οποίο δημιουργήθηκε. Πλέον οι άνθρωποι λαμβάνουν το βάπτισμα στην παιδική ηλικία και το πιο σύνηθες, στην βρεφική ηλικία. Για ποιο λόγο; Λόγω της θνησιμότητας. Για να προστατεύονται τα βρέφη από τον αιφνίδιο θάνατο, ο οποίος θα τα εύρισκε αβάπτιστα και θα έχαναν την δυνατότητα εισόδου τους στην βασιλεία του Θεού, αφού και αυτά, χωρίς να το θέλουν, φέρουν στην φύση τους την αμαρτία των πρωτοπλάστων. Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί με το σημείο του Σταυρού σφραγίζουμε το σώμα μας, τα σπίτια μας, το αυτοκίνητο μας, τα πράγματά μας, τους χώρους της εργασίας μας, τα πάντα. Ο σταυρός προσφέρει προστασία και ευλογία.

Αγία Φιλοθέη η Αθηναία

Γεννήθηκε το 1528 στην Αθήνα από γονείς ευσεβείς και φιλεύσπλαχνους, τον Άγγελο και την Συρίγα Μπενιζέλου. Η μητέρα της δεν μπορούσε να κάνει παιδιά και παρακαλούσε την Παναγία να της δώσει ένα παιδί, ώσπου..έγινε το θαύμα και γεννήθηκε η μικρή Παρασκευή (έτσι βάπτισαν την Αγία Φιλοθέη). Από μικρό παιδί η Αγία ήταν ενάρετη και ζούσε θεάρεστα δηλαδή όπως ήθελε ο Θεός λαμβάνοντας μεγάλη μόρφωση από τα καλύτερα σχολεία της εποχής της. Όταν ήταν 14, παντρεύεται χωρίς την θέλησή της, κάποιον άρχοντα της Αθήνας, ο οποίος είχε πολύ δύσκολο χαρακτήρα και νευρίαζε με το παραμικρό, δεν της φερόταν καθόλου καλά και την έδερνε. Όλη αυτή την συμπεριφορά την υπέμεινε η Αγία για 2 ολόκληρα χρόνια ώσπου οι Τούρκοι σκότωσαν τον άνδρα της. Μετά από αυτό το γεγονός η Αγία αφοσιώνεται στην προσευχή, στην νηστεία και τα έργα αγάπης. Έγινε μοναχή με το όνομα Φιλοθέη στο μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα. Ήταν μεγάλη φιλόνητος. Ίδρυσε νοσοκομείο, πτωχοκομείο, και γηροκομείο. Διάφορα εργαστήρια για να μαθαίνουν οι νέες ραπτική, υφαντική, κέντημα και άλλες δραστηριότητες. Έδινε πολλά χρήματα όχι μόνο για τους φτωχούς αλλά και για να εξαγοράζει τους αιχμαλώτους δηλαδή αυτούς που κλείστηκαν στην φυλακή. Δεχόταν γυναίκες εγκύους και μάλιστα τις φρόντιζε ώσπου να γεννήσουν και φρόντιζε τα βρέφη τους. Στις 3 Οκτωβρίου του 1589 κατά την διάρκεια μιας αγρυπνίας, 5 Τούρκοι οπλισμένοι μπαίνουν στο μοναστήρι και αρπάζουν την Αγία και αρχίζουν να την μαστιγώνουν αλύπητα. Η Αγία Φιλοθέη με ματωμένο το πρόσωπο και με πολλές και άγριες πληγές σε όλο της το σώμα σιγόψελνε. Οι μοναχές την μετέφεραν στην Κρύπτη της όπου πέθανε στις 19 Φεβρουαρίου 1589. Γι' αυτό και η Εκκλησία μας τιμά την μνήμη της κάθε χρόνο στις 19 Φεβρουαρίου.

Ποιος είναι αληθινά γενναίος;

Αληθινά γενναίος είναι εκείνος που δεν απελπίζεται ποτέ. (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Γνώρισμα της γενναίας ψυχής είναι να ευεργετεί και τους εχθρούς. Χαρακτηριστικό της ανδρείας δεν είναι το να υπομένει μονάχα τα διάφορα δυσάρεστα περιστατικά της ζωής, αλλά και το να νικά τις επιθυμίες και τις ηδονές και να κυβερνά τις λύπες και το θυμό. Δεν φθάνει να έχει κανείς μόνο παλληκαριά, πρέπει να έχει και το πνεύμα της θυσίας, για να έχει αντίκρουσμα η παλληκαριά. Η παλληκαριά ξεπηδάει από την φιλότιμη καρδιά· και όταν κανείς κάνει κάτι με την καρδιά του για τον Χριστό, ούτε κουράζεται, ούτε πονάει, γιατί ο πόνος για τον Χριστό είναι γλέντι πνευματικό. Σήμερα λείπουν και οι δύο παλληκαριές: ούτε πνευματική παλληκαριά υπάρχει, η οποία γεννιέται από την αγιότητα και την παρρησία στον Θεό, για να αντιμετωπιστεί μια δυσκολία με πνευματικό τρόπο, ούτε φυσική παλληκαριά υπάρχει, ώστε να μην δειλιάσει κανείς σε έναν κίνδυνο. Στον (πνευματικό) αγώνα μας πρέπει να είμαστε ανδρείοι. Ο Κύριος αγαπάει την ανδρεία και συνετή ψυχή. Αν δεν έχουμε ανδρεία και σύνεση, τότε πρέπει να τα ζητάμε από το Θεό και να υπακούμε στους πνευματικούς, γιατί σ' αυτούς ζει η Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Υπόμεινε τώρα εδώ άδικα, για να μην υποφέρεις εκεί δίκαια. Καταδικάσου εδώ στη γη, έστω και αν είσαι ανένοχος, για να μην καταδικαστείς αιωνίως στον ουρανό σαν ένοχος. Δεν είναι σπουδαίο κατόρθωμα το να εκδικηθείς αυτόν που σ' έβλαψε. Είναι όμως αληθινός ηρωισμός, είναι ψυχικό μεγαλείο το να υπομένεις το κακό αγόγγυστα και με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό. Ούτε το να πάσχεις δίκαια είναι σπουδαίο... Ο πιο μεγάλος ηρωισμός και η πιο θαυμαστή γενναιοφροσύνη βρίσκονται, στην ταπεινή αναγνώριση της μηδαμινότητός μας.

Τα λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας μας

Λειτουργικά βιβλία καλούνται όσα χρησιμοποιούνται για την τέλεση των Ιερών Ακολουθιών της Εκκλησίας μας.

1. **Το Ευαγγέλιο**, το οποίο συμβολίζει την πραγματική παρουσία του Χριστού στην Εκκλησία και το γεγονός ότι η Εκκλησία διαφυλάσσει την Αλήθεια. Είναι το ιδιαίτερα διακοσμημένο βιβλίο της Εκκλησίας πού θυμιάζεται, προσκυνείται και αποτίθεται πάνω στην Αγία Τράπεζα. Στη μια πλευρά του εικονίζεται η Σταύρωση και στην άλλη η Ανάσταση του Κυρίου.

2. **Ο Απόστολος**. Είναι το βιβλίο του Αναγνώστου. Περιλαμβάνει τις περικοπές από τις Πράξεις και τις Επιστολές των Αποστόλων πού διαβάζονται εμμελώς στις Ακολουθίες του έτους.

3. **Το Μέγα Ευχολόγιο**. Περιέχει τις Ακολουθίες των Μυστηρίων, τη Νεκρώσιμη Ακολουθία, την τάξη των χειροτονιών και των χειροθεσιών, την Ακολουθία εγκαινίων Ναών, διάφορες Ακολουθίες και Ευχές. Χρησιμοποιείται από τους Ιερείς και Αρχιερείς.

4. **Το Μέγα Ωρολόγιο**.

Περιλαμβάνει τις καθημερινές Ακολουθίες του νυχθημέρου,

Είναι ένα βιβλίο για όλους τους Χριστιανούς – Ιερείς, Ψάλτες, Λαϊκούς.

5. **Τα Μηναία**.

Είναι δώδεκα βιβλία, ένα για κάθε μήνα του έτους, που περιέχουν τις Ακολουθίες των εορταζομένων κάθε ημέρα Αγίων..

6. **Η Παρακλητική**.

Το βιβλίο αυτό έχει Ακολουθίες πλήρεις στους οκτώ ήχους (γι' αυτό λέγεται και Οκτώηχος), που ψάλλονται κατά τον **Εσπερινό** και τον **Όρθρο**. Κάθε εβδομάδα καθορίζεται ο ήχος της εβδομάδας και σε κάθε ήχο υπάρχουν Ακολουθίες, για όλες τις ημέρες.

7. **Το Τριώδιο**.

Είναι το πρωτεύον βιβλίο της ομωνύμου περιόδου και ακολουθείται η τάξη που σε αυτό καθορίζεται. Περιλαμβάνει τις Ακολουθίες της περιόδου του Τριωδίου.

8. **Το Πεντηκοστάριο**.

Περιλαμβάνει τις Ακολουθίες της περιόδου από την Κυριακή του Πάσχα μέχρι και την Πεντηκοστή.

9. **Το Ψαλτήριο**.

Περιλαμβάνει τους 150 ψαλμούς της Παλαιάς Διαθήκης, χωρισμένους σε 20 Καθίσματα, με τρεις στάσεις

10. **Ο Συναξαριστής**.

Βιβλίο που περιέχει τους βίους των Αγίων κάθε ημέρας ολόκληρο το χρόνο.

Τι είναι η απλότητα

Τί άλλο είναι η απλότητα, παρά η σύνεση; Όταν τίποτε δεν σκέφτεσαι πονηρό, ούτε και να μηχανευτείς πονηρά μπορείς. Όταν δεν επιτελείς κακά, ούτε να μνησικακείς μπορείς. Σε έβρισε κάποιος; Δεν πόνεσες. Σε κατηγορήσε; Τίποτα δεν έπαθες. Σε φθόνησε; Ούτε έτσι έπαθες κάτι. Η απλότητα είναι ένας δρόμος που οδηγεί στην ευσέβεια και φιλοσοφημένη ζωή. Κανένας δεν είναι τόσο καλός και ωραίος στην ψυχή, όσο ο απλός άνθρωπος. Δεν μπορεί να υπάρξει αγαλλίαση, αν δεν υπάρχει απλότητα. Απλότητα σημαίνει καθαρότητα καρδιάς, ακεραιότητα, ειλικρίνεια, απονήρευτη γνώμη, καθαρότητα διάνοιας και έλλειψη πονηριάς. Η απλότητα δεν έχει τίποτα το καλυμμένο και ύπουλο. Δεν έχει υποκρισία. Όσοι έχουν την Χριστιανική απλότητα, εμφανίζονται ενώπιον του Θεού με ευθύτητα καρδιάς και δεν έχουν καθόλου δόλο. Το μάτι τους είναι απλό, καθαρό και διαυγές. Το πρόσωπό τους είναι ανθισμένο, η καρδιά τους γεμάτη ευφροσύνη, ο νους τους καθαρός σαν τον αίθριο ουρανό, οι σκέψεις τους αγνές σαν το καθαρό χρυσάφι, τα λόγια τους αληθινά και η ψυχή τους καθαρή από κάθε ρύπο. Τον απλό άνθρωπο χαρακτηρίζουν και η τιμιότητα και η ειλικρίνεια. Αντίθετη στην αρετή της απλότητας είναι η κακία του πολύπλοκου και του γελοίου. Η απλότητα είναι αγία ταπείνωση, δηλαδή απόλυτη εμπιστοσύνη στον Χριστό. Να δίνουμε στον Χριστό όλη μας την ζωή. Όταν λείπει η απλότης και λέτε: θα κάνω αυτό και ο Θεός θα μου δώσει αυτό που ζητώ, δεν γίνεται. Απλά, απαλά θα κάνετε το καθετί. Δεν θα κάνετε τίποτα με σκοπιμότητα. Να μην λέτε, θα κάνω έτσι, για να έρθει αυτό το αποτέλεσμα, αλλά θα το κάνετε έτσι απαλά, χωρίς να το ξέρετε. Δηλαδή προσεύχεσθε απλά και δεν σκέφτεστε τι θα χαρίσει ο Θεός μες στην ψυχή σας. Δεν κάνετε υπολογισμούς. Να μην το συζητάτε αυτό με τον εαυτό σας. Όταν λέτε την ευχή, να την λέτε απαλά, απλά και να μην σκέπτεσθαι τίποτα άλλο παρά μόνο την ευχή. Η καρδιά σας να είναι απλή, όχι διπλή και ανειλικρινής, αγαθή και όχι πονηρή και ιδιοτελής. Την απλή και αγαθή ψυχή όλοι την επιζητούν, αναπαύονται σε εκείνη, την πλησιάζουν χωρίς φόβο, χωρίς υποψία. Και η ίδια ζει με εσωτερική ειρήνη, έχει αγαθή σχέση μ' όλους τους ανθρώπους και με όλη την κτίση. Ο αγαθός άνθρωπος δεν έχει πονηρούς λογισμούς, ελκύει την Χάρη του Θεού. Κυρίως η αγαθότητα και η απλότητα ελκύουν τη Χάρη Του Θεού.

Τρεις Ιεράρχες

Τον ενδέκατο αιώνα, την εποχή του αυτοκράτορα Αλεξίου Κομνηνού, καθιερώθηκε ο κοινός εορτασμός τριών μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας, του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, και του Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου, Αρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, για να τιμηθεί η υπέρτατη προσφορά τους στην παιδεία, η ακλόνητη και θερμουργός πίστη προς τον Θεό και η απaráμιλλη ποιμαντορική και φιλανθρωπική τους δράση. Από τότε επικράτησε εθιμοτυπικά η εορτή των Τριών Ιεραρχών να σχετίζεται με την παιδεία και τα ελληνικά γράμματα, έθος που συνεχίστηκε και κατά τη περίοδο της Τουρκοκρατίας, οπότε και πήρε εθνικό χαρακτήρα. Στους Τούρκους εμφανιζόταν ως θρησκευτική εορτή και ημέρα εξέτασης της προόδου των μαθητών, αλλά ουσιαστικά οι παπάδες-δάσκαλοι καλλιεργούσαν στα Ελληνόπουλα τον πόθο για ελευθερία. Και οι τρεις μεγάλοι Πατέρες από την παιδική τους ηλικία αγάπησαν ολόψυχα την παιδεία, αναζήτησαν τη γνώση και αφιερώθηκαν με ζήλο στην επιστήμη.

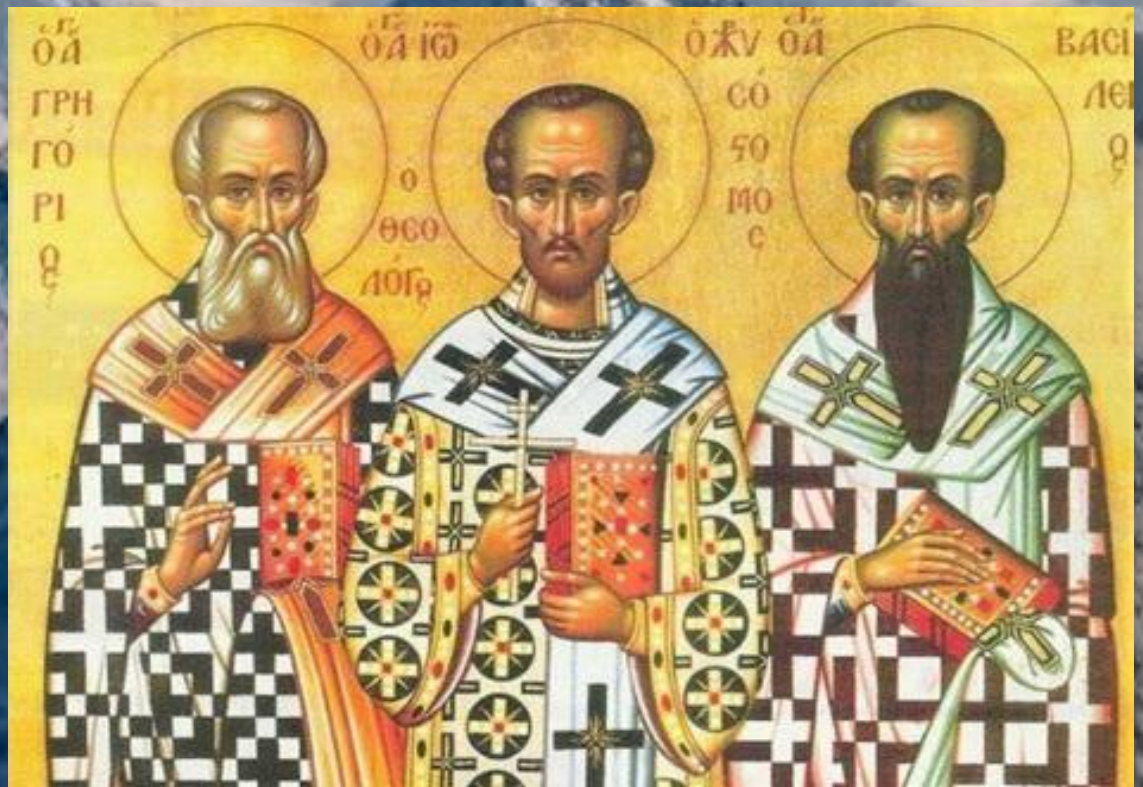
Ο **Μέγας Βασίλειος** μετά τα εγκύκλια μαθήματα που έλαβε από τον πατέρα του, σπούδασε στις περίφημες σχολές της Καισάρειας και αργότερα έκανε ανώτερες σπουδές στην Κωνσταντινούπολη. Το 351 μ.Χ. μετέβη στην Αθήνα, όπου σπούδασε ρητορική, φιλοσοφία, διαλεκτική, αστρονομία, γεωμετρία και ιατρική.

Ο **Άγιος Γρηγόριος** διδάχθηκε τα εγκύκλια γράμματα μάλλον στη Ναζιανζό και συνέχισε τις σπουδές του στην Καισάρεια, στην Αλεξάνδρεια και στην Αθήνα. Στην Αθήνα υπήρξε συμφοιτητής με τον Μέγα Βασίλειο και σπούδασε με ξεχωριστό ζήλο φιλοσοφία, ρητορική, μουσική, αστρονομία και γεωμετρία. Εντυπωσιάσε τόσο πολύ τους καθηγητές του, ώστε, μετά το πέρας των σπουδών του, τον εξανάγκασαν να παραμείνει στην Αθήνα και να διδάξει φιλοσοφία και ρητορική. Αναδείχθηκε απaráμιλλος χειριστής της αττικής διαλέκτου, μέγας ποιητής και συγγραφέας και σαγηνευτικός ομιλητής.

Ο **Άγιος Ιωάννης** σπούδασε στην Αντιόχεια κοντά στους φημισμένους φιλοσόφους Ανδραγάθιο και Λιβάνιο. Αμέσως μετά τις σπουδές του άσκησε το δικηγορικό επάγγελμα και αναδείχθηκε «δεινός εις το λέγειν και πείθειν». Θεωρείται ο μεγαλύτερος ρήτορας όλων των εποχών. Έλαβε το προσωνύμιο «Χρυσόστομος» για την ευγλωττία του και την καλλιπέπια των λόγων του. Και οι τρεις, παρ' ότι αφιέρωσαν τα χαρίσματα και τις ικανότητές τους στην διακονία του Ευαγγελίου του Χριστού, δεν απαξίωσαν την κοσμική σοφία. Συνιστούσαν τη σοβαρή σπουδή των επιστημών και μάλιστα τόνιζαν την αξία της ελληνικής σοφίας. Οι τρεις Ιεράρχες αναδείχθηκαν και απaráμιλλοι παιδαγωγοί. Οι συμβουλές και οι παραινέσεις τους προς τους γονείς, τους νέους και τους δασκάλους παραμένουν επίκαιρες μέχρι και σήμερα.

Οι τρεις μεγάλοι Ιεράρχες, αν συνοψίσουμε τις παραινέσεις τους σε λίγες φράσεις, συμβουλεύουν τους νέους όλων των εποχών:

«Προχωρείτε, παιδιά, προχωρείτε πάντοτε μπροστά και όλο ψηλά. Ποθήστε τη μόρφωση. Δοθείτε με επιμονή και πνεύμα μαθητείας στις σπουδές σας. Λαχταράτε να κάνετε κάτι μεγάλο και ηρωικό; Μάθετε να παραμερίζετε τον εαυτό σας και να τον θέτετε στην υπηρεσία των άλλων. Οραματίζεσθε μια κοινωνία πιο καλή; Δουλέψτε. Οπλισθείτε με δραστηριότητα κι επιμονή και ζήστε την αγάπη του Χριστού δυνατά, φλογερά, μέχρι τέλους».

πρωτοπ. Αντώνιος Αρ.
Μπεζαΐτης

Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου
Στυλιανού Γκύζη
Συνεργάτης Ιδρύματος
Νεότητας & Οικογένειας
Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών
6977387010

antoniosbezaz@yahoo.gr

Τεχνική Επιμέλεια: Σπυριδούλα
Άννα Μπεζαΐτη - πρεσβυτέρα
annabezaiti@yahoo.gr

Επιμέλεια κειμένων: ομάδα
νέων και Πνευματικών Τέκνων
ISSN: 2732-8953

«Εγώ... Εσύ ... ο ΧΡΙΣΤΟΣ.....
και η καθημερινότητά μας»

www.pantonios.gr

Παρά τα προβλήματα των καιρών μας ή Εκκλησία έρχεται να δώσει φως κι ελπίδα, ευχαριστία και δοξολογία, όραμα και δημιουργικότητα για το μέλλον. Πολλές φορές τα ελλείμματα της παιδείας καλείται να τα διορθώσει με το έργο της η Εκκλησία μας, η οποία αντί να μορφώνει επιθυμεί να μεταμορφώνει, αντί να βλέπει τούς νέους ως άτομα τους βλέπει ως εικόνες Θεού, αντί να μένει στα φαινόμενα ανακαλύπτει τα κρυπτόμενα. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ονομάζει τα παιδιά αγάλματα χρυσά που στολίζουν τα σπίτια τους”, κάτι που σημαίνει ότι με άπειρο σεβασμό και κατανόηση πρέπει να μιλάμε και να φερόμαστε σε ένα παιδί. Η αγωγή με κέντρο τον Χριστό είναι η μόνη σίγουρη και αλάνθαστη διαπαιδαγώγηση των νέων καθώς αυτό που προσφέρει είναι ιερό κι αιώνιο και όχι παροδικό κι εφήμερο.

Χτίζοντας τη ζωή μας....

Ένας ηλικιωμένος ξυλουργός κόντευε να βγει στη σύνταξη, και είπε στο αφεντικό του τα σχέδια του για να φύγει και να ζήσει πιο ξεκούραστα μαζί με τη σύζυγο του. Βέβαια δεν θα συνέχιζε να βγάζει τόσα χρήματα, όμως έπρεπε να βγει στη σύνταξη. Θα τα κατάφερναν.

Ο εργολάβος του στεναχωρήθηκε που θα έφευγε ένας τόσο καλός μάστορας, και ζήτησε από τον ξυλουργό αν θα μπορούσε να του χτίσει άλλο ένα σπίτι σαν προσωπική του χάρη.

Ο ξυλουργός είπε ναι, όμως όσο περνούσε ο καιρός δεν ήταν δύσκολο να παρατηρήσει κάποιος πως δεν δούλευε με όλη του τη καρδιά. Χρησιμοποιούσε υλικά κατώτερης ποιότητας, και έκανε επιπόλαιη δουλειά. Ήταν ο χειρότερος τρόπος για να τελειώσει μια καριέρα γεμάτη αφοσίωση και επιτυχίες. Όταν ο ξυλουργός τελείωσε το έργο, ήλθε ο εργολάβος να επιθεωρήσει το σπίτι. Έδωσε το κλειδί της εισόδου στον ξυλουργό και του είπε :

- Αυτό το σπίτι είναι δικό σου, ένα δώρο από μένα για σένα.

Ο ξυλουργός έμεινε άναυδος. Τι κρίμα. Αν μόνο ήξερε πως έχτιζε το δικό του σπίτι, θα το είχε κάνει εντελώς διαφορετικά.

Το ίδιο συμβαίνει και με μας. Χτίζουμε τη ζωή μας, μέρα με την μέρα, πολύ συχνά μην κάνοντας το καλύτερο μας σε αυτό που κτίζουμε, δεν βάζουμε τον καλύτερο εαυτό μας. Και μετά μένουμε εμβρόντητοι όταν αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει να κατοικήσουμε στο σπίτι που κτίσαμε. Αν μπορούσαμε να το χτίσουμε ξανά, θα το κάναμε εντελώς διαφορετικά. Να όμως που δεν μπορούμε να επιστρέψουμε....

Εσύ είσαι ο ξυλουργός στη ζωή σου. Κάθε μέρα βάζεις μια πρόκα, τοποθετείς άλλη μια τάβλα ή ορθώνεις ένα τοίχο. Οι προθέσεις και οι επιλογές που κάνεις σήμερα χτίζουν το αυριανό σου «σπίτι»... Γι' αυτό να χτίζεις με σοφία.

Ζήτησε από τον Θεό να γίνει Εκείνος ο εργολάβος στη ζωή σου. Εκείνος θα σου δείξει πώς να φτιάξεις ένα γερό θεμέλιο για να χτίσεις το σπιτικό της ζωής σου. Αν βιάζεσαι να δεις τον κόσμο να γίνεται καλύτερος, άρχισε από τον εαυτό σου. Είναι ο συντομότερος δρόμος.

